

ת"פ 43987/11/17 - מדינת ישראל נגד גיל בליין

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 43987-11-17 מדינת ישראל נ' בליין(עציר)

בפני
כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	באמצעות לשכת תביעות חיפה
הנאשם	גיל בליין (עציר)
	באמצעות הסניגוריה הציבורית
	על ידי בא כוחו עו"ד עאמר יאסין

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של **התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה** - לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); ו**גניבה** - לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררו מר סרגיי קלימקוב וגברת לינה לנדיק בדירה בבניין מגורים ברחוב הבית 26/4 בעיר חיפה (להלן בהתאמה: **הדירה ו-בניין המגורים**).

בתאריך 15.11.2017, בשעה 10:30 לערך, הגיע הנאשם ביחד עם אחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: **האחר**) לאזור בנין המגורים, כשהם חובשים על ראשיהם כובעים. בהמשך לנסיבות אלו, סרקו הנאשם והאחר את בנין המגורים ותרזו אחר דירה שניתן יהא לפרוץ אליה. בעת שהנאשם עוטה על ידיו זוג גרביים ומחזיק בכיסו מיכל של גז מדמיע, טיפסו הנאשם והאחר על סורגי החלון החיצוני של הקומה התחתונה והגיעו אל מדחס המזגן של הדירה, אשר ממוקם בסמוך לחלון של הסלון בדירה (להלן: **החלון**). בשלב זה, חתכו הנאשם והאחר את הרשת של החלון ונכנסו דרכו לתוכי הדירה.

במהלך נסיבות אלו, החלו הנאשם והאחר לחטט בדירה, תוך שהם תרים אחר רכוש שווה ערך. בשלב זה, נטלו הנאשם והאחר מתוך הדירה את הפריטים הבאים: תכשיטים רבים - טבעות, עגילים ושרשראות, שלושה בקבוקים של בשמים יוקרתיים, מחשב נייד, מטען, אוזניות, אמצעי הצבעה של מחשב ('עכבר'), וכן אסופת תעודות ומסמכים, וביניהם תעודות זהות, דרכונים ומסמכים אישיים שונים (להלן: **הרכוש**).

הנאשם והאחר הכניסו את הרכוש לשקיות ויצאו מן הדירה באופן שפתחו את דלת הכניסה באמצעות המפתח הקבוע אשר היה בתוכה. בשלב זה, בעקבות דיווח של עדת ראיה למשטרה, הגיע השוטר, פקד אופיר אברמוביץ', לאזור הכניסה של בניין המגורים והבחין בנאשם ובאחר וצעק לעברם: "**עצרו, משטרה**". בתגובה לכך, פתח האחר במנוסה וברח מהמקום, ואילו הנאשם נתפס בידי השוטר, כשבדיקו השקיות עם הרכוש.

הנאשם, במעשיו המתוארים לעיל, התפרץ לדירה בצוותא חדא עם אחר בכוונה לבצע גניבה, וביצע גניבה בצוותא בכך שנטל ונשא ביחד עם האחר את הרכוש, שהינו דבר הניתן להיגנב, בלא הסכמת הבעלים, במרמה ובלא תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשללו מבעליו שלילת קבע.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה מרשם עבר פלילי של הנאשם.

ההגנה העידה את אמו של הוריו של הנאשם כעדי אופי, אשר מסרו כי במהלך הגירושין שלהם לא לקחו אחריות על הנאשם ומגיל קטן עבר חוויות קשות. אימו של הנאשם מסרה כי חלתה בסרטן והייתה בטיפולים במשך שנה והוא תמיד עזר לה. בגיל 13 עבר אירוע קשה בו דקרו חבר שלו מול העיניים שלו, ומאז הנאשם נכנס לדיכאון ופחד לצאת מהבית. בהמשך, חלתה האם פעם נוספת ועברה שלושה ניתוחים קשים, גם בזמן זה היה הנאשם לצידה וסייע לה. כמו כן, מסרה העדה כי הנאשם הביע בפניה צער וחרטה רבה על מעשיו.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה:

המאשימה הגישה טיעוניה בכתב. בטיעונים התייחס ב"כ המאשימה לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם - השמירה על שלום הציבור, השמירה על הרכוש והקניין, השמירה על בטחונו של הפרט בביתו וכן פרטיותו של אדם בביתו מבצרו. ב"כ המאשימה הדגיש את הצורך להרתיע עבריינים מפני ביצוע עבירות אלה והגיש פסיקה התואמת את גישתה העונשית של המאשימה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם ובו הרשעה קודמת משנת 2010 אשר התיישנה בעניין החזקה/שימוש בסמים לצרכיה עצמית. לטענת המאשימה הנאשם לא עבר כל הליך שיקומי או טיפולי ומסוכנותו לציבור גבוהה. לפיכך, עתרה המאשימה להטלת עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם שהוצג, מאסר על תנאי משמעותי ופיצוי למתלון.

ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם הפנה לתיקון כתב האישום, ומחיקת שני סעיפי האישום המעידים על גישתה המחמירה של התביעה עם הנאשם. כמו כן, נטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן, עוד בטרם נשמעו עדים ובכך חסך

מזמנו היקר של בית המשפט וכן לקח אחריות על מעשיו. עוד הפנה הסניגור לגילו הצעיר של הנאשם, לכך שאין לחובתו הרשעות קודמות, זולת הרשעה אחת שהתיישנה, ושאינה בתחום הרכוש ומכאן שחויית המעצר שלו בגין תיק זה הותירה את אותותיה על הנאשם והייתה עבורה חוויה טראומטית. כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם לכך שהעבירה בוצעה יחד עם אדם אחר, אשר לא נתן את הדין על מעשיו. אשר לאירוע עצמו, נטען כי קיימת חומרה מופחתת משום שבעלי הבית לא היו בבית באותו הזמן. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת בגישת ההגנה למדיניות הענישה ההולמת. אשר לנסיבות חייו של הנאשם, הפנה הסניגור לדברים שמסרו הוריו כאמור לעיל.

לעניין העונש ההולם, טען הסניגור כי אלמלא העובדה שלא הצליחו למצוא חלופה מתאימה בהליך המעצר, הנאשם לא היה מובא בתיק כזה בפני בית המשפט באמצעות שירות בתי הסוהר, אלא היה משוחרר קרוב לוודאי, ואז היו עותרים אך ורק לעונש שהוא צופה פני עתיד ולא כולל מרכיב של מאסר בפועל. לטענת הסניגור, היה מקום בתיק זה לא לתת ענישה בדמות של מאסר בפועל ולתת לנאשם עוד הזדמנות, אך הואיל והנאשם כבר ריצה תקופת מעצר, עתר הסניגור להסתפק בתקופה זו וביקש להטיל ענישה צופה פני עתיד.

הנאשם בדבריו בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי הוא מצטער על המקרה וביקש רחמים ומסר כי הדבר לא יחזור על עצמו, וכיום הוא לא מתעסק בעולם הפשע וזהו אינו הכיוון שלו. לדברי הנאשם, מה שחווה עד עכשיו הספיק לו להבין שעשה משהו לא בסדר.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

הנאשם במעשיו פגע ברכושו של המתלונן, בביטחונו ובפרטיותו. מעבר לפגיעה במתלונן עצמו, עבירות מסוג התפרצות לבית מגורים וגניבה מערערות אף את שלום וביטחון הציבור. כאשר עבריין עומד בפתח ביתו של אדם, באור יום וחודר בכחש לדל"ת אמותיו, לביתו-מבצרו, ושם, במקום שאמור להיות עבור כל אדם, המקום הבטוח מכל, שולח העבריין יד גסה ברכושו, ופוגע בו ובפרטיותו, נפגע בטחונו של הציבור. בהקשר זה, יש לציין, כי עבירות אלו טומנות בחובן פוטנציאל להתפתחות אלימה, שעה שהמתפרץ יבקש למלט עצמו מזירת הפשע, או יעמוד על נטילת הרכוש הגנוב כנגד רצונו של הקורבן.

יפים בעניין זה דברי כב' השופט י. עמית בע"פ 3297/10 וולקוב נ' מדינת ישראל:

"בעבירות ההתפרצות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחושה של "ביתי הוא מבצרי". קם אדם בבוקרו של יום וכשחוזר לביתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיותו ונטלו את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס הנגרמים לציבור שנפגע מאותן עבירות גניבה והתפרצות. ובכלל, בעבירת התפרצות טמון פוטנציאל להתפתחות אלימה, והיא

יכולה להתגלגל בנקל לעבירת שוד ואלימות, והמקרה שבפנינו אך יוכיח. בעבירות מעין אלה, שומה על בתי המשפט להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של המערער ושכמותו."

מדיניות הענישה:

רע"פ 1775/09 **שלמה פדידה נגד מדינת ישראל** - כתב אישום מתוקן בבימ"ש השלום בגין עבירות גניבה שונות וקשר לביצוע פשע. המבקש ושותפיו הודו בעובדות כתב האישום בהסדר טיעון, הורשעו בעבירות שיוחסו להם ונגזר עונשם ל-12 חודשי מאסר בפועל. המשיבה ערערה בבימ"ש המחוזי על גזר הדין בעניינם של נאשמים 1 ו-2. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש ונאשם 2 לעונש מאסר בפועל שיעמוד על 22 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, אך בין היתר ציין כי העונש שקבע בימ"ש המחוזי הולם את חומרת העבירות שביצע המבקש.

רע"פ 8637/14 **וואליד עבאסי נגד מדינת ישראל** - בית המשפט דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שפרץ פעמיים לביתם של המתלוננים וגנב מהם רכוש. בעקבות הרשעתו בעבירות התפרצות וגניבה הושת על המבקש עונש מאסר של 16 חודשים ו-8 חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל באופן חלקי, לאחר שבית המשפט סבר שהיה מקום לתת משקל רב יותר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר היותו בגיר צעיר והיעדר עבר פלילי, ועונש המאסר בפועל הופחת ל-12 חודשים.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 7850-08-15 **מדינת ישראל נ' פרלמן (אסיר)** - המשיב הורשע, ע"פ הודאתו, בעבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה. בימ"ש השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל, שמחציתו תחפוף לעונש אותו מרצה המשיב בשל גזר דין קודם ומחציתו במצטבר. המדינה ערערה על קולת העונש. ביהמ"ש המחוזי קיבל את הערעור בחלקו, באופן זה שנקבע כי המאסר המותנה יופעל בחפיפה חלקית לו (6 חודשים ירוצו במצטבר). כך שסך הכל ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר, 15 מתוכם ירוצו במצטבר לעונש המאסר אותו ריצה באותה העת.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 1369-02-14 **עלי חושיה נגד מדינת ישראל** - נדחה ערעורו של מערער נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירת של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. בית המשפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

ע"פ (מחוזי חיפה) 109-08 **מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי נ' פלוני** - הורשע בקשירת קשר עם קטין לביצוע עבירת התפרצות למגורים, פרצו באמצעות מברג את החלון, פרצו פנימה וגנבו תכשיטים, שעונים ומחשב נייד. בית המשפט הטיל 6 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי החמיר את העונש והעמידו על 9 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום עכו) 9843-12-12 **מדינת ישראל נ' נבואני ואח'** - נאשם שהורשע בעבירות של התפרצות וגניבה, לאחר שהתפרץ בצוותא עם אחר לבית מתלוננת, באופן שפרצו חלון בכוונה לגנוב. בתוך הבית נשאו ונטלו את הכספת אשר הכילה דרכונים, מסמכים אישיים, מצלמת וידאו, קלטות וידאו, מטבעות זהב ותכשיטי זהב אשר שווים הכולל נעמד בכ- 14,000 ₪. את הכספת זרקו מבעד לחלון, העמיסו אותה על רכבו של הנאשם ונסעו למטעי הזיתים, שם שברו את דלת

הכספת והוציאו את תכולתה. את התכשיטים מכרו וקיבלו תמורתם 6,000 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגינו הנאשמים באירוע. בקביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ובוחן את מידת התקיימותן ואת השפעתן על חומרת המעשה ועל מידת האשם של הנאשמים. לכך נפנה עתה.

נסיבות ביצוע העבירה באות לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוארות לעיל. מעשיו של הנאשם היו מאופיינים בתכנון רב ותעוזה, עת חבר לאחר והגיע לבניין המגורים של המתלוננים על מנת לתור אחר דירה אליה ניתן יהיה לפרוץ.

הנאשם והאחר חבשו כובעים על ראשם והנאשם הצטייד בגרביים על ידיו ובמיכל גז מדמיע בכיסו, המעיד על התכנון הרב שקדם למעשה. אמנם הנאשם ביצע את העבירה יחד עם אחר, אשר לא נתפס והובא לדין, אך עדיין חלקו של הנאשם באירוע, כפי שעולה בהרחבה בכתב האישום בו הודה הנאשם, היה משמעותי ושווה לשותפו.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה מתבטא בנזק הרכושי שנגרם לביתם של המתלוננים, כאשר הנאשם והאחר פרצו דרך חלון ביתם, חתכו את רשת החלון וגנבו רכוש רב יקר ערך ומסמכים אישיים. הרכוש הושב אמנם אך הנזק לפרטיות המתלוננים נותר.

בנוסף, יש לציין, כי פוטנציאל הנזק שהיה צפוי להיגרם הוא רב הרבה יותר שכן, המתלוננים יכלו להיות בבית, והאירוע יכול היה להסלים לאירוע אלים עם השלכות חמורות הרבה יותר, ואפנה כאן לעובדה שהנאשם הצטייד בגז מדמיע ולא בכדי עשה כן.

מתחם העונש ההולם:

לאחר שקלול מכלול השיקולים הצריכים לעניין, נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל ומידת האשם שהפגינו הנאשמים באירוע, אני קובע את מתחם העונש ההולם לאירוע שבפני נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 22 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשם, ראוי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו

של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, ואת עברו הפלילי, המסתכם בהרשעה אחת מבית המשפט לנוער, שהתיישנה, ואשר אינה נוגעת לתחום הרכוש. אדגיש, כי בנסיבות אלה, ולצורך גזירת הדין, הנני מתייחס לנאשם כאל נעדר עבר פלילי.

עוד לקחתי בחשבון את נסיבות חייו הקשות של הנאשם אשר נאלץ בגיל צעיר לסעוד את אימו בעת שעברה טיפולים למחלת הסרטן וכן הטראומה שחוזה כאשר היה עד בגיל 13 לדקירת חברו מול עיניו, דבר שגרם לו מאז לדיכאונות רבים ולמצב נפשי מעורער, וזאת כפי שבא לידי ביטוי בעדותם של הוריו בפניי.

מדובר בנאשם צעיר אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עד לביצוע אותה העבירה, ונראה כי מעצרו וההליך השיפוטי בעניינו השאיר את אותותיו עליו והיווה חוויה טראומטית ומרתיעה עבורו. כמו כן, הנאשם לקח אחריות על מעשיו והודה בכתב האישום המתוקן.

העונש המתאים:

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

אין חולק כי מעשיו של הנאשם הינם חמורים, והתבטאו בתכנון רב תוך חבירה לאחר. הנאשם פרץ לביתם של המתלוננים, שהינו מקום מבטח ומבצר, דרך חלון הבית, בשעות היום. מדובר בהלך רוח עברייני המשקף תעוזה רבה, תוך שהנאשם מצויד באמצעים (גז מדמיע) שנועדו לקדם מקרה של התעמתות אלימה עם מאן דהוא, דבר המעצים את חומרת מעשיו של הנאשם, ומלמד על דרגת מסוכנותו הגבוהה לחברה. כמו כן, למתלוננים נגרם נזק רב עת נפרץ ביתם ופרטיותם נפגעה.

יחד עם זאת, בגזירת העונש, על בית המשפט להתחשב בשיקולים נוספים, שאינם קשורים ישירות לביצוע העבירה עצמה, וזאת כפי שפירטתי לעיל, ולבצע תמהיל עונשי אשר יאזן בין הצורך שיקול הגמול וההרתעה של עבירות מסוג זה לבין הנאשם הספציפי שעומד בפני המשפט, על עולמו ונסיבותיו האישיות.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 15.11.17.

7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

פיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪.

נוכח המאסר וחויב בפיצוי לא יוטל קנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח אדר תשע"ח, 15 מרץ 2018, במעמד הצדדים.